

KU WIECZNOŚCI

Tekst przewodni: 1 J 3,2.

Zakres studium: Ps 80; Ap 21,4; Koh 3,11.

Część I: Przegląd

W tej lekcji kończymy kwartał poświęcony rozważaniu naszej więzi z Bogiem. Nasze studium kulminuje się w następujących pytaniach: Co osiągnęliśmy studiując, rozważając, omawiając i pilnie rozwijając właściwą więź z naszym Stwórcą i Zbawicielem? Czego dowiedzieliśmy się w tym kwartale i jak wiedza ta odróżnia nas od tych, którzy nie znają Boga?

Faryzeuszom, którzy zapytali o nadchodzące królestwo Boże, Jezus odpowiedział w czasie terażniejszym: „Królestwo Boże jest pośród was” (Łk 17,21). Jednak zwracając się do uczniów którzy zadali podobne pytanie, Jezus odpowiedział w czasie przyszłym: „Przyjdą czasy, kiedy będziecie pragnęli widzieć” (Łk 17,22; por. Łk 17,37). To znaczy, że tylko ci, którzy mają bliską więź z Chrystusem, będą pragnęli ujrzeć Jego oblicze.

Jednak musimy zauważyć wielki, a przy tym frustrujący paradoks związany z naszą tęsknotą za Bogiem - im bardziej rozwija się nasza więź z Bogiem, tym silniejsza jest nasza tęsknota za Nim. Czasami możemy doświadczyć tej frustracji, kiedy uświadamiamy sobie, że musimy długo czekać na spełnienie naszego pragnienia ujżenia Boga twarzą w twarz. W tej ostatniej lekcji przyjrzymy się zarówno naszemu pragnieniu bardziej osobistego poznania Boga jak i naszemu pragnieniu ściślejszej więzi z Nim. Konkretnie postaramy się zrozumieć, podobnie jak Jakub, co to znaczy ujrzeć Boga twarzą w twarz. W kontekście pragnienia ujżenia Boga twarzą w twarz przeanalizujemy także modlitwę Lewity Asafa zapisaną w *Psalmie 80*.

Część II: Komentarz

Ujrzeć oblicze Boga - doświadczenie Jakuba (Rdz 32,22-33,10)

Kiedy Jakub zmagał się z Bogiem i ujrzął Jego oblicze, nie znał jeszcze Jego imienia (Rdz 32,29). Jakub nazwał miejsce, w którym ukazał się mu Bóg, „Peniel”, co znaczy „oblicze Boga” (Rdz 32,30). Oczywiście nazwa „Peniel” nie znaczy, że Jakub utożsamiał *miejsce* z dosłownym „obliczem Boga”. Dla Jakuba nazwa „Peniel” nawiązywała raczej do jego osobistego *doświadczenia* z Bogiem.

Ponadto użycie hebrajskiego wyrażenia *panim 'el panim*, „twarzą w twarz”, nie znaczy, że Jakub ujrzął fizyczne oblicze Boga. Wyrażenie to jest odpowiednikiem ujżenia „postaci Pana” (Lb 12,8) i opisuje raczej doświadczenie bezpośredniego spotkania z Bogiem (Pwt 5,4). Jakub kojarzy swoje zbawienie z tym spotkaniem: „ocalało życie moje” (Rdz 32,30). Hebrajski czasownik *nacal*, „zachować”, odnosi się do uratowania przez Boga od wrogów i problemów (1 Sm 12,21; Prz 19,19), ale może także oznaczać duchowe zbawienie od grzechu i winy (Ps 39,10; 119,170).

Po spotkaniu z Bogiem (Rdz 32,22-32) Jakub wyruszył na spotkanie ze swoim bratem (Rdz 33,1-16). Możemy powiedzieć, że spotkanie Jakuba z Bogiem przygotowało go na spotkanie z Ezawem.

Spotkanie Jakuba z Ezawem w Rdz 33,5-15 łączy oblicze Boga w Peniel (Rdz 32,30) z obliczem Ezawa (Rdz 33,10). Rdz 33,5-15 także łączy łaskę okazaną Jakubowi przez Boga (Rdz 33,5.11) z łaskawością okazaną mu przez Ezawa (Rdz 33,8.10.15). Wyrażenie „A gdy Jakub podniósł oczy swoje, zobaczył” (Rdz 33,1; por. Rdz 33,5), które jest wprowadzeniem do spotkania Jakuba z Ezawem, jest z reguły używane jako wprowadzenie opisu ukazania się Boga, a zatem wyraźnie kojarzy Ezawa z Bogiem. Zbliżanie się Ezawa jest zatem nacechowane pełnym nadziei oczekiwaniem. Kiedy Jakub wreszcie spotkał się z Ezawem, świadomie powiązał swoją więź z bratem ze swoją więzią z Bogiem: „Oglądałem oblicze twoje, jak się ogląda oblicze Boga” (Rdz 33,10). Ten argument skłania Ezawa do przyjęcia daru Jakuba (Rdz 33,11), co jest znakiem gotowości przebaczenia bratu. Jakub ujrzął „oblicze Boga” (Peniel) w obliczu Ezawa. Doświadczenie Jakuba z Ezawem jest drugim Peniel, a pierwsze Peniel przygotowało go na nie. To przywołanie Boga jest wzmocnione przez użycie czasownika *racah* („przyjąć [łaskawie]” [Rdz 33,10]), który jest technicznym czasownikiem należącym do języka ofiarniczego i odnoszącym się do ofiary lub nabożeństwa, które są „miłe” Bogu czy „przyjęte” przez Boga (Kpł 22,27; Am 5,22).

Spotkanie Jakuba z Bogiem pomogło mu podczas jego spotkania z bratem. Z drugiej strony, jego pojednanie z bratem wpłynęło na jego więź z Bogiem. Rozdział kończy się informacją, że Jakub wznosił ołtarz, który nazwał *El Elohe Israel* (Rdz 33,20), co znaczy „Bóg, Bóg Izraela”. Tutaj po raz pierwszy Jakub nazwał Boga swoim Bogiem. Wcześniej Jakub mówił o Bogu jako Bogu swoich przodków, ale nie swoim. Jakub zrozumiał, że jego miłość do Boga i miłość do brata są zależne od siebie nawzajem. Jezus wywodzi tę szczególną teologiczną lekcję z *Pisma Świętego*: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy” (Mt 22,37-40).

Według Jezusa miłość do Boga i miłość do bliźnich są ze sobą powiązane: jeśli nie miłujemy bliźniego, nie jesteśmy w stanie miłować Boga. Aby ujrzeć oblicze Boga, musimy się nauczyć widzieć oblicze Boga w naszych bliźnich. Z drugiej strony, aby ujrzeć oblicze Boga w ludziach, musimy doświadczyć osobistej, bliskiej więzi z Bogiem.

Ujrzeć oblicze Boga - modlitwa Asafa (Ps 80)

Czytając to narzekanie, odnieśmy jego przesłanie do naszego doświadczenia z Bogiem.

Modlitwa do milczącego Boga. Asaf, autor *Psalmu 80*. (zob. także Ps 50; 73-83) był jednym z Lewitów wyznaczonych przez Dawida do kierowania nabożeństwem w świątyni.

Modlitwa Asafa, zanoszona do Boga w świątyni, rozbrzmiewa tęsknotą za Bogiem, a nawet frustracją i rozgoryczeniem z powodu Jego milczenia. Bóg, do którego Asaf kieruje modlitwą, mieszka w miejscu najświętszym, „na cherubach” (Ps 80,2), ale jest pozornie ukryty i nieobecny.

Zastosowanie: Podobnie jak Asaf lud Boży w czasie końca modli się do Chrystusa, który stoi w miejscu najświętszym przygotowując swój lud do Królestwa Bożego. Jak Asaf lud Boży czeka na Zbawiciela, który pozornie opóźnia swoje przyjście i nie pojawia się w odpowiedzi na ich błagania. Wierzący doświadczają „czasu ucisku” (Dn 12,1), podczas gdy Bóg milczy. Ale oni czekają (Dn 12,12) i modlą się o Jego przyjście, podobnie jak pierwsi chrześcijanie, którzy pozdrawiali się słowami: *Mara' na' thah* (O Panie, przyjdź!) (1 Kor 16,22).

Tęsknota. Asaf rozpoczyna swoją modlitwę od wyrażenia tęsknoty za obecnością Boga. Poeta prosi Boga, by przybył i zbawił swój lud (Ps 80,2-3.8), który płacze nieustannie (Ps 80,6). Tęsknota Asafa jest także słyszalna w jego pytaniu: *'ad matay* [„dopókiż?”] (Ps 80,5). Takie samo wołanie rozlega się z ust uciskanych w wielu innych psalmach (Ps 13,3; 62,4; 74,10; 94,3 itd.). Anioł w wizji Daniela także zadaje to pytanie, wyrażając tęsknotę za Bożym eschatologicznym sądem (Dn 8,13).

Odnowa i powrót. Refren *Psalmu 80*. przewija się w nim trzykrotnie: na początku (Ps 80,5), w środku (Ps 80,8) i na końcu (Ps 80,20). Refren ten brzmi: „Panie, Boże Zastępów, *spraw nam odnowę, rozjaśnij oblicze swoje, a będziemy zbawieni*” (Ps 80,20). Prośba o odnowienie (*szub*) ludu Bożego jest echem wezwania skierowanego do Boga, by powrócił (*szub*).

Zastosowanie: Podobnie jak Asaf lud Boży tęskni za Bogiem i czeka na odpowiedź Boga w postaci sądu i odkupienia. Również jak Asaf wierzący wyrażają skrucę (powrót do Boga), nierozzerwalnie związaną z powrotem Boga.

Kapłańskie błogosławieństwo. Refren *Psalmu 80*. rozbrzmiewa kapłańskim błogosławieństwem: „Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą” (zob. Lb 6,24-26). Paralelizm refrenu tego psalmu z kapłańskim błogosławieństwem pomaga nam dostrzec fakt, że Boże zbawienie jest oparte na łasce (Lb 6,25) i pokoju (Lb 6,26).

Zastosowanie: Podobnie jak Asaf powinniśmy prosić Boga o „odnowienie” nas i rozjaśnienie Jego oblicza nad nami, abyśmy byli zbawieni (Ps 80,19).

Zastosowanie: Podobnie jak Asaf lud Boży powinien starać się być błogosławieństwem dla innych, by przez swoje świadectwo nieść wieść o zbawieniu ludzkości.

Podsumowanie: Istnieje istotne powiązanie między doświadczeniem Jakuba, który ujrzał oblicze Boga, a modlitwą Asafa tęskniącego by ujrzeć oblicze Boga. Nasza pionowa więź z Bogiem zależy od jakości naszych poziomych więzi z naszymi braćmi i siostrami w Chrystusie. Wiara, która sprawia, że tęsknimy za Niebem, nie zda się na nic, jeśli lekceważymy nasze etyczne obowiązki i więzi z bliźnimi. Jednocześnie musimy pamiętać, że bez łaski Bożej nie jesteśmy w stanie miłować bliźnich stworzonych na obraz Boga.

Część III: Zastosowanie

Wskazówka dla nauczyciela: Omów poniższe zadania wraz z uczestnikami wspólnego studium. Zachęć ich do realizacji jednego lub więcej zadań w ramach ich duchowego rozwoju w nadchodzącym tygodniu. Poproś, by przygotowali się do przedstawienia innym w kolejną sobotę swoich doświadczeń, które przybliżyły ich do Jezusa.

Zadanie 1: Ujrzeć oblicze Boga w braciach i siostrach (Mt 25,35-45)

Staraj się dostrzegać zalety u ludzi, których z trudnością znosisz. Proś Boga, by pomógł ci w tym trudnym zadaniu. Kiedy zauważysz coś negatywnego w mowie i zachowaniu tych ludzi, przywołaj w pamięci to co pozytywne. W ten sposób staraj się zmienić swoich wrogów w swoich przyjaciół. Oto propozycje tego, co jeszcze możesz zrobić dla tych osób:

- Uśmiech
- Rozmowa
- Współpraca
- Podzielenie się pozytywnym doświadczeniem
- Modlitwa za nich i z nimi

- Drobnym upominek
- Powstrzymanie się od obmawiania ich; chwalenie ich bez przesady
- Zaproszenie na obiad; poszukanie wspólnych zainteresowań i rozmowa o nich
- Przebaczenie krzywd

Zadanie 2: Módl się słowami Asafa

A. W porannej modlitwie prosz Boga, by był obecny w twoim życiu oraz kierował twoimi słowami, czynami i więziami.

B. Kiedy cierpisz i wzbiera w tobie gniew z powodu niesprawiedliwości, módl się do Boga, by był obecny w twoim sercu. Prosz Go, by ustanowił w tobie Jego Królestwo pokoju, sprawiedliwości i miłości.

Zadanie 3: Tęsknota za Edenem

W ramach pielęgnowania „tęsknoty za domem”, Edenem:

A. Rozważ przejście na dietę roślinną (afirmacja świętości życia).

B. Przygotuj specjalny program na sobotę jako przedsmak Królestwa Bożego:

- Wyszprzątaj i ozdób mieszkanie z myślą o gościach, których zaprosisz.
- Przyozdób dom, a zwłaszcza jadalnię, przy pomocy kwiatów.
- Podaj smaczny i pożywny posiłek.
- Zorganizuj żywe i interesujące nabożeństwo.

	MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI	KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI
	<ul style="list-style-type: none">• Przewodniki- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.• Pytania- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej. www.adwent.pl dział: Studium biblijne• Materiał do „Czasu misji”: https://adwent.pl/czas-misji	<ul style="list-style-type: none">• Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.• Propozycje dodatkowych zajęć.• Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.• Wspólnota, modlitwa <p>każdy czwartek, godz.20.00 Zoom: 856 5129 9515 Kod dostępu: Biblia</p>